

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

EVALUATION OF THE BACHELOR DEGREE PROGRAM
IN GENERAL MANAGEMENT
MAEJO UNIVERSITY

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมา สิริพิชัย

2547

1026/49

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ นี้ ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนสนับสนุนงานวิชาการ คณะธุรกิจการเกษตร

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของกองบริการการศึกษา บัณฑิตสาขาการจัดการทั่วไป ปีการศึกษา 2545 – 2546 เจ้าหน้าที่ของภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จกส แสงอาสภวิริยะ ที่ให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบคุณ คุณบุษบงก์ จิตสว่าง ที่ช่วยประมวลข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

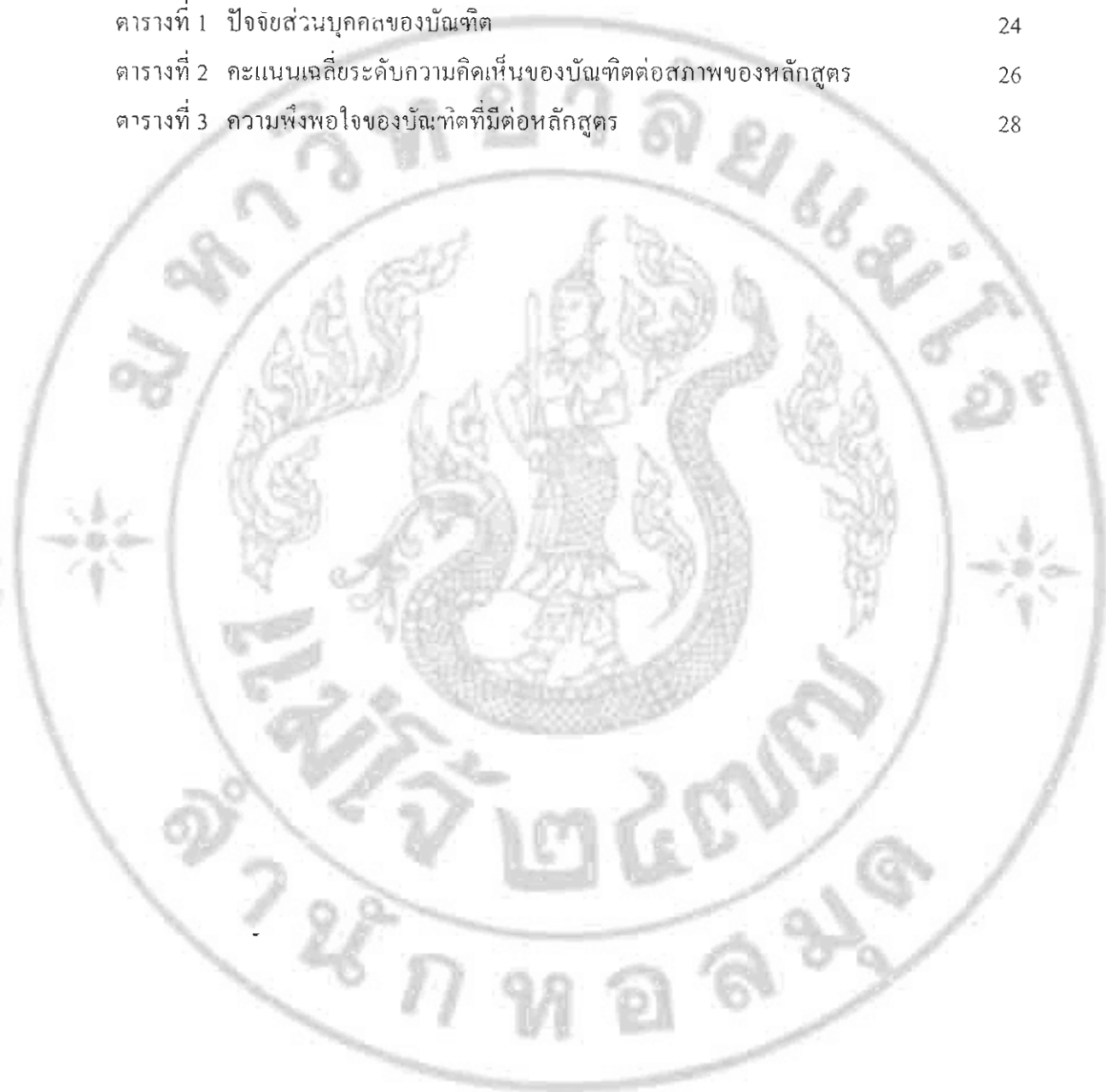
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมา สิริธัชชัย

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(ก)
สารบัญภาพ	(ข)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ระเบียบวิธีวิจัย	4
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสาร	
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและที่เกี่ยวข้อง	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
2.4 กรอบความคิดในการวิจัย	22
บทที่ 3 ผลการวิจัย	
3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบัณฑิต	23
3.2 ความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อสภาพของหลักสูตร	24
3.3 ความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร	28
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	
4.1 ผลการศึกษา	29
4.2 ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	31

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบัณฑิต	24
ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของบัณฑิตต่อสภาพของหลักสูตร	26
ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร	28

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

หน้า

22

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน การสร้างคุณภาพให้แก่ทรัพยากรมนุษย์มีหลากหลายวิธีที่ต้องดำเนินการไปพร้อมกัน ไม่ว่าจะเป็นองค์กรขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ เริ่มตั้งแต่ครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชน สังคม ทุก ๆ ด้านต้องมีการวางทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกัน จึงจะทำให้เกิดการสร้างคุณภาพของคนในประเทศได้อย่างแท้จริง

สำหรับทางด้านการศึกษา ได้มีแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาเพื่อปรับให้มีคุณภาพทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยและมุ่งเน้นให้มีคุณภาพในทุกระดับ การปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวแม้จะต้องใช้เวลาในการดำเนินงานค่อนข้างมาก เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้าง แนวคิดและวิธีการที่เป็นอยู่ แต่เชื่อว่าจะผลที่จะได้ตามมาคงจะช่วยให้สภาพการศึกษาของประเทศมีทิศทางที่ชัดเจน เหมาะสมมากขึ้น

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นความหวังของคนในสังคมว่า มหาวิทยาลัยจะผลิตทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศ มหาวิทยาลัยจะเป็นตัวชี้นำความถูกต้องในสังคม การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายด้าน ทั้งอาจารย์ นักศึกษา หลักสูตร งบประมาณ รวมตลอดถึงนโยบาย วิธีการบริหารงาน ฯลฯ การประเมินหลักสูตรเป็นเพียงหนึ่งกิจกรรมที่จะช่วยทำให้ทราบถึงความเป็นไปที่เกิดขึ้นและจะมีประโยชน์ถ้าได้นำแนวคิดไปปรับปรุงให้บริการทางด้านการศึกษาในอนาคต

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มาเป็นเวลาร่วม 10 ปี แล้ว แะจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นคือ ยังไม่เคยมีการประเมินหลักสูตร ประกอบกับได้เกิดแนวคิดของการปฏิรูปการศึกษา การเน้นถึงการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่มหาวิทยาลัยมากขึ้น รวมถึงเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้มารับบริการ นับรวมไปถึงแนวคิดที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยพึ่งพาตัวเองให้ได้มากที่สุด

การประเมินหลักสูตร จะทำให้ภาควิชาฯ ได้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย แนวทางในการปรับปรุง พัฒนาระบบการเรียนการสอน ให้ก้าวทันสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

จากบทความของ ดร.อุทุมพร จามรมาน เรื่องการจัดอันดับมหาวิทยาลัยกับการประกันคุณภาพการศึกษา (2540) ได้นำเสนอลักษณะของการประมาณค่าจากดัชนีบ่งชี้ (Indicator) แล้วนำมาจัดลำดับจากการสำรวจดัชนีบ่งชี้ในต่างประเทศ พบว่า Business week ได้ใช้ดัชนีบ่งชี้ 15 ตัว คือ คุณภาพการสอน เนื้อหาในหลักสูตร บริการการจัดหางาน คุณภาพโดยรวมของสถาบัน และผลงานของบัณฑิต นอกจากนี้ ดร.อุทุมพร จามรมาน ได้เสนอแนวคิดในการกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพการศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ในองค์ประกอบเรื่องหลักสูตรว่า องค์ประกอบย่อยควรประกอบไปด้วย กระบวนการพัฒนาหลักสูตร องค์การกลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบ ความพร้อมในการเปิดหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การปรับปรุงหลักสูตรเก่า และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร

กล่าวโดยสรุป การประเมินหลักสูตรจะทำให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการผลิตบัณฑิต ได้ทราบข้อมูลการดำเนินงานของตน ได้ทราบทิศทางความต้องการของผู้รับบริการ ประโยชน์ที่จะตามมาคือ การปรับปรุงหลักสูตร วิธีการต่าง ๆ ให้เกิดความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นหน้าที่หนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินสภาพของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ปีการศึกษา 2545 – 2546
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพสังคม

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการกระตุ้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิต ให้มาสนใจในการปรับปรุงกระบวนการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างควมมีคุณธรรมให้มากขึ้น
2. เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และทำให้เกิดการผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการของสังคม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประเมินหลักสูตรระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจ บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปี พ.ศ.2545 – 2546 จำนวน 141 คน
3. ระยะเวลาในการศึกษา ระหว่างเดือนสิงหาคม 2546 ถึง เดือนพฤษภาคม 2547

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ของ ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะ ธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอื่น

บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการทั่วไป ปีการศึกษา 2545 – 2546

ภาควิชา หมายถึง ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจ การเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สภาของหลักสูตร หมายถึง ลักษณะของหลักสูตร ปึงจัยป้อนเข้า และปึงจัยด้าน กระบวนการ

ลักษณะของหลักสูตร หมายถึง วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร

ปึงจัยป้อนเข้า หมายถึง อาจารย์ นักศึกษา และสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

ปึงจัยด้านกระบวนการ หมายถึง การจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และ ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง ความชัดเจนในการระบุวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง ความสอดคล้องของการกำหนดรายวิชา กับ วัตถุประสงค์ จำนวนหน่วยกิต ความชัดเจนของเนื้อหาในรายวิชา ความทันสมัยของเนื้อหา

การจัดการหลักสูตร หมายถึง การคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ระบบ อาจารย์ที่ปรึกษา แผนการศึกษา การลงทะเบียน และการวางตารางการเรียน

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การวางแผนการสอนของอาจารย์ วิธีการสอน การดูงาน การฝึกปฏิบัติตามเนื้อหา และการวัดผล การตัดเกรด

ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึง การบริการอื่น ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ สภาพความเหมาะสมของห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องสมุด อาคารเรียน ความเพียงพอของโต๊ะ/เก้าอี้ และความเพียงพอของที่จอดรถ

1.6 ระเบียบวิธีวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา สาขาการจัดการทั่วไป ในปีการศึกษา 2545 - 2546 จำนวน 141 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามบัณฑิตเกี่ยวกับความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าแบบ Likert

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 - 2546 ที่มารับพระราชทานปริญญาบัตร

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

(REVIEW LITERATURES)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป

ส่วนที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป (มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2545)

หลักสูตรปริญญาตรี

ชื่อหลักสูตร หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

Bachelor of Business Administration Program in General Management

ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)

Bachelor of Business Administration (General Management)

บธ.บ. (การจัดการทั่วไป)

B.B.A. (General Management)

ประเภทเรียนเต็มหลักสูตร

(หลักสูตร 4 ปี)

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

138 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

1. <u>หมวดวิชาศึกษาทั่วไป</u>		36 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	7 หน่วยกิต	
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	8 หน่วยกิต	
- กลุ่มวิชาภาษา	9 หน่วยกิต	
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	12 หน่วยกิต	
2. <u>หมวดวิชาเฉพาะ</u>		93 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาแกน	48 หน่วยกิต	
- กลุ่มวิชาเอก	30 หน่วยกิต	
- กลุ่มวิชาโท	15 หน่วยกิต	
3. <u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>		9 หน่วยกิต

รายชื่อวิชาและจำนวนหน่วยกิต

1. <u>หมวดวิชาศึกษาทั่วไป</u>		36 หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์		7 หน่วยกิต
	หน่วยกิต	ชั่วโมง/สัปดาห์ (บรรยาย-ปฏิบัติ)
ศท 102 สังคมวิทยา	3	3-0
ศท 120 การใช้ห้องสมุด	1	1-0
ศท 301 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	3	3-0
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		8 หน่วยกิต
ศท 101 จิตวิทยาทั่วไป	3	3-0
ศท 110 ภาษามนุษย์ 1	1	1-0
ศท 111 ภาษามนุษย์ 2	1	0-2
บธ 410 มนุษย์สัมพันธ์และการบริหารงานบุคคล	3	3-0
1.3 กลุ่มวิชาภาษา		9 หน่วยกิต
ศท 130 ภาษาไทย	3	3-0
ศท 140 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	3	2-2
ศท 141 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3	2-2
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		12 หน่วยกิต
คพ 200 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3	2-2
คส 103 คณิตศาสตร์ 1	3	3-0

ศศ 104 คณิตศาสตร์ 2	3	3-0
สถ 301 หลักสถิติ	3	3-0
2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป		93 หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาแกน		48 หน่วยกิต
บช 101 หลักการบัญชี 1	3	3-0
บช 102 หลักการบัญชี 2	3	3-0
บธ 300 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ	3	3-0
บธ 301 องค์การและการจัดการ	3	3-0
บธ 304 การอ่านอังกฤษธุรกิจ	2	1-2
บธ 307 การติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ	3	3-0
บธ 309 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 1	3	3-0
บธ 309 กฎหมายธุรกิจ 1	3	3-0
บธ 321 กฎหมายธุรกิจ 2	3	3-0
บธ 330 หลักการตลาด	3	3-0
บธ 350 การเงินธุรกิจ	3	3-0
บธ 360 โปรแกรมสำเร็จรูปทางธุรกิจ	3	2-2
บธ 361 สถิติธุรกิจ	3	3-0
บธ 404 การเขียนอังกฤษธุรกิจ	2	1-2
บธ 405 การสนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ	2	1-2
บธ 407 การบริหารการผลิต	3	3-0
บธ 408 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 2	3	3-0
2.2 กลุ่มวิชาเอก		30 หน่วยกิต
บช 440 การบัญชีบริหาร	3	3-0
บธ 302 การบริหารงานสำนักงาน	3	3-0
บธ 310 การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3	3-0
บธ 400 การวิจัยธุรกิจ	3	2-2
บธ 402 ธุรกิจขนาดย่อม	3	3-0
บธ 403 การจัดการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	3	3-0
บธ 411 พฤติกรรมบุคคลในองค์การ	3	3-0
บธ 462 การจัดการฐานข้อมูลทางธุรกิจ	3	2-2
บธ 464 การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางธุรกิจ	3	2-2
บธ 497 การฝึกงาน	2	(ปฏิบัติ 180 ชั่วโมง)
บธ 499 สัมมนา	1	1-0

2.3 กลุ่มวิชาโท

9 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาแกน และ/หรือกลุ่มวิชาเอกของหลักสูตรสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งเพียงสาขาวิชาเดียวที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและภาควิชา

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

9 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและภาควิชา นอกจากนี้ ภาควิชายังเปิดสอนวิชาต่อไปนี้ เป็นวิชาเลือกเสรีด้วย ได้แก่

หมวดวิชาการจัดการ

48 หน่วยกิต

บธ 303 การบริหารโครงการ	3	3-0
บธ 305 การบริหารธุรกิจฟาร์ม	3	3-0
บธ 306 เลขานุการ	3	3-0
บธ 401 ทฤษฎีองค์การ	2	3-0
บธ 406 การจัดการเชิงกลยุทธ์	3	3-0
บธ 494 การศึกษาหัวข้อสนใจ	3	3-0

หมวดวิชาทรัพยากรมนุษย์

บธ 412 แรงงานสัมพันธ์	3	3-0
-----------------------	---	-----

หมวดวิชากฎหมาย

บธ 323 กฎหมายว่าด้วยตัวเงินและบัญชีเงินสะพัด	3	3-0
บธ 420 กฎหมายการเกษตร	3	3-0
บธ 421 กฎหมายภาษีอากร	3	3-0
บธ 422 กฎหมายการสหกรณ์	3	3-0
บธ 423 กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์	3	3-0
บธ 426 กฎหมายศุลกากร	3	3-0
บธ 425 กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และสิทธิในเครื่องหมายการค้า	3	3-0
บธ 426 กฎหมายว่าด้วยการประกันภัย	3	3-0
บธ 427 กฎหมายแรงงาน	3	3-0
บธ 428 กฎหมายว่าด้วยทรัพย์และที่ดิน	3	3-0
บธ 429 กฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	3	3-0

หมวดวิชาการตลาด

48 หน่วยกิต

บธ 430 การตลาดเกษตรประยุกต์	3	3-0
บธ 431 การตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	3	3-0
บธ 435 การตลาดผลิตภัณฑ์สำคัญใน	3	3-0

ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

หมวดวิชาการเงิน

บธ 451 การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	3	3-0
---------------------------------	---	-----

หมวดวิชาสารสนเทศทางธุรกิจ

บธ 460 การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางธุรกิจขั้นสูง	3	2-2
บธ 461 คอมพิวเตอร์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์	3	2-2
บธ 463 การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิกเพื่อใช้กับงานทางด้านธุรกิจ	3	2-2

แผนการศึกษา

ชั้นปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต
ศท 101 จิตวิทยาทั่วไป	3	ศท 111 พละนัย 2	1
ศท 102 สังคมวิทยา	3	คศ 104 คณิตศาสตร์ 2	3
คศ 103 คณิตศาสตร์ 1	3	ศท 141 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3
คศ 110 พละนัย 1	1	คพ 200 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3
ศท 120 การใช้ห้องสมุด	1	คพ 301 การปกครองและพัฒนาสังคมไทย	3
ศท 130 ภาษาไทย	3	สส 301 หลักสถิติ	3
ศท 140 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	3		

ชั้นปีที่ 2

บธ 300 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ	3	บธ 304 การอ่านอังกฤษธุรกิจ	2
บธ 309 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 1	3	บธ 307 การคิดต่อสื่อสารธุรกิจ	3
บธ 320 กฎหมายธุรกิจ 1	3	บธ 321 กฎหมายธุรกิจ 2	3
บธ 330 หลักการตลาด	3	บธ 102 หลักการบัญชี 2	3
บธ 101 หลักการบัญชี	3	บธ 361 สถิติธุรกิจ	3
บธ 360 โปรแกรมสำเร็จรูปทางธุรกิจ	3	บธ 350 การเงินธุรกิจ	3
		บธ 408 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 2	3

ชั้นปีที่ 3

บธ 301 องค์การและการจัดการ	3	บธ 302 การบริการงานสำนักงาน	3
บธ 400 การวิจัยธุรกิจ	3	บธ 310 การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3
บธ 404 การเขียนอังกฤษธุรกิจ	2	บธ 408 การจัดการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	3
บธ 410 มนุษยสัมพันธ์และการบริหารงานบุคคล	3	บธ 405 การสนทนาอังกฤษธุรกิจ	2
บธ 440 การบัญชีบริหาร	3	บธ 405 การจัดการฐานข้อมูลทางธุรกิจ	3
บธ 464 การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางธุรกิจ	3	 วิชาโท	3

ชั้นปีที่ 4

บธ 407 การบริหารการผลิต	3	บธ 402 ธุรกิจขนาดย่อม	3
บธ 497 การฝึกงาน	2	บธ 411 พฤติกรรมบุคคลในองค์การ	3
..... วิชาโท	3	บธ 499 สัมมนา	1
..... วิชาโท	3	 วิชาโท	3
..... วิชาเลือกเสรี	3	 วิชาโท	3
..... วิชาเลือกเสรี	3	 วิชาเลือกเสรี	3

ประเภทเทียบเข้าเรียน

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 80 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

4 หน่วยกิต

- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 1 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะ

73 หน่วยกิต

- กลุ่มวิชาแกน 28 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาเอก 30 หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาโท 15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

3 หน่วยกิต

รายชื่อวิชาและจำนวนหน่วยกิต

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

4 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1 หน่วยกิต

หน่วยกิต ชั่วโมง/สัปดาห์
(บรรยาย-ปฏิบัติ)

1.1 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

8 หน่วยกิต

ศท 111 พลานามัย 2

1

0-2

1.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

12 หน่วยกิต

คท 200 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น

3

2-2

2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

73 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาแกน

28 หน่วยกิต

บช 102 หลักการบัญชี 2

3

3-0

บธ 301 องค์กรและการจัดการ

3

3-0

บธ 309 กฎหมายธุรกิจ 1

3

3-0

บธ 321 กฎหมายธุรกิจ 2

3

3-0

บธ 350 การเงินธุรกิจ	3	3-0
บธ 361 สถิติธุรกิจ	3	3-0
บธ 404 การเขียนอังกฤษธุรกิจ	2	1-2
บธ 405 การสนทนาภาษาอังกฤษธุรกิจ	2	1-2
บธ 407 การบริหารการผลิต	3	3-0
บธ 408 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 2	3	3-0

2.2 กลุ่มวิชาเอก

30 หน่วยกิต

บธ 440 การบัญชีบริหาร	3	3-0
บธ 302 การบริหารงานสำนักงาน	3	3-0
บธ 310 การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3	3-0
บธ 400 การวิจัยธุรกิจ	3	2-2
บธ 402 ธุรกิจขนาดย่อม	3	3-0
บธ 403 การจัดการธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	3	3-0
บธ 411 พฤติกรรมบุคคลในองค์การ	3	3-0
บธ 462 การจัดการฐานข้อมูลทางธุรกิจ	3	2-2
บธ 464 การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางธุรกิจ	3	2-2
บธ 49/ การฝึกงาน	2	(ปฏิบัติ 180 ชั่วโมง)
บธ 499 สัมมนา	1	1-0

2.3 กลุ่มวิชาโท

9 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาแกน และ/หรือกลุ่มวิชาเอกของหลักสูตรสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งเพียงสาขาวิชาเดียวที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และภาควิชา

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

9 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและภาควิชา นอกจากนี้ ภาควิชายังเปิดสอนวิชาต่อไปนี้เป็นวิชาเลือกเสรีด้วย ได้แก่

หมวดวิชาการจัดการ

48 หน่วยกิต

บธ 303 การบริหารโครงการ	3	3-0
บธ 305 การบริหารธุรกิจฟาร์ม	3	3-0
บธ 306 เลขานุการ	3	3-0
บธ 401 ทฤษฎีองค์การ	3	3-0
บธ 406 การจัดการเชิงกลยุทธ์	3	3-0
บธ 494 การศึกษาหัวข้อสนใจ	3	3-0

หมวดวิชาทรัพยากรมนุษย์

บธ 412	แรงงานสัมพันธ์	3	3-0
--------	----------------	---	-----

หมวดวิชากฎหมาย

บธ 323	กฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินและบัญชีเดินสะพัด	3	3-0
บธ 420	กฎหมายการเกษตร	3	3-0
บธ 421	กฎหมายภาษีอากร	3	3-0
บธ 422	กฎหมายการสหกรณ์	3	3-0
บธ 423	กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์	3	3-0
บธ 426	กฎหมายศุลกากร	3	3-0
บธ 425	กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และสิทธิในเครื่องหมายการค้า	3	3-0
บธ 426	กฎหมายว่าด้วยการประกันภัย	3	3-0
บธ 427	กฎหมายแรงงาน	3	3-0
บธ 428	กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินและที่ดิน	3	3-0
บธ 429	กฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	3	3-0

หมวดวิชาการตลาด

48 หน่วยกิต

บธ 430	การตลาดเกษตรประยุกต์	3	3-0
บธ 431	การตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	3	3-0
บธ 435	การตลาดผลิตภัณฑ์ที่สำคัญใน ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย	3	3-0

หมวดวิชาการเงิน

บธ 451	การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	3	3-0
--------	--------------------------	---	-----

หมวดวิชาสารสนเทศทางธุรกิจ

บธ 460	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางธุรกิจขั้นสูง	3	2-2
บธ 461	คอมพิวเตอร์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์	3	2-2
บธ 463	การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิกเพื่อใช้กับ งานทางด้านธุรกิจ	3	2-2

หมายเหตุ รายวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตรที่ไม่ได้กำหนดไว้ อาจให้เรียนเพิ่มเติมตามความเห็นชอบจาก
ภาควิชาและคณะกรรมการประจำคณะ

แผนการศึกษา

ชั้นปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1	หน่วยกิต	ภาคเรียนที่ 2	หน่วยกิต
ศษ 111 พละนาฏย 2	1	บธ 302 การบริหารงานสำนักงาน	3
คท 200 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3	บธ 310 การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3
บธ 301 องค์การและการจัดการ	3	บธ 321 กฎหมายธุรกิจ 2	3
บธ 320 กฎหมายธุรกิจ 1	3	บธ 350 การเงินธุรกิจ	3
บธ 102 หลักการบัญชี 2	3	บธ 464 การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางธุรกิจ	3
บธ 361 สถิติธุรกิจ	3	 วิชาโท	3
บธ 404 การเขียนอังกฤษธุรกิจ	2	 วิชาโท	3
บธ 408 ธุรกิจเชิงเศรษฐศาสตร์ 2	3		

ชั้นปีที่ 4

บธ 400 การวิจัยธุรกิจ	3	บธ 402 ธุรกิจขนาดย่อม	3
บธ 405 การสหกรณ์อังกฤษธุรกิจ	2	บธ 408 การจัดการธุรกิจการค้า	
บธ 407 การบริหารการผลิต	3	ระหว่างประเทศ	3
บธ 440 การบัญชีบริหาร	3	บธ 411 พฤติกรรมบุคคลในองค์การ	3
บธ 497 การฝึกงาน	3	บธ 462 การจัดการฐานข้อมูลทางธุรกิจ	3
.. วิชาโท	3	บธ 499 สัมมนา	1
.. วิชาโท	3	 วิชาโท	3
		 วิชาเลือกเสรี	3

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและที่เกี่ยวข้อง

วิชย วงษ์ใหญ่ (2532:18) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรว่า คือ กระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้ กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่า การปฏิบัติจริงนั้นได้ผลใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีจุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตรหรือไม่

1. เพื่อคว่าหลักสูตรเมื่อนำไปปฏิบัติจริง ได้ผลเพียง บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่
2. เพื่อหาทางปรับปรุงหลักสูตร ถ้าพบสิ่งบกพร่อง
3. เพื่อหาข้อดีข้อเสียในวิธีการจัดประสบการณ์ การเรียน
4. เพื่อช่วยการตัดสินใจของฝ่ายบริหารว่า ควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปอีกหรือไม่

เสริมศรี ไชยสร (2526 : 200) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง การพิจารณาตัดสินว่ากระบวนการหรือผลลัพธ์นั้น มีคุณภาพเหมาะสมเพียงใด โดยอาศัยข้อมูลจากเครื่องมือต่าง ๆ ผลที่ได้จะช่วยในการตัดสินใจ ปรับปรุง พัฒนา และใช้สรรพสิ่งทั้งหมดได้ดีขึ้น

สตฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam and Others) ได้ให้คำนิยามของการประเมินหลักสูตรว่า คือ กระบวนการในการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อที่จะมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในทางเลือกที่ดีกว่าเดิม (ทัศนา เขมมณี, 2520 : 278)

การประเมินหลักสูตร (Curriculum Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการศึกษาส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้างจุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน วิธีการสอน และการประเมิน โดยพิจารณาว่าแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกันหรือไม่ มีคุณภาพอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ถ่านาจ จันทรเป็น, 2533: 9)

โชติ เพชรชื่น (2528 :1-8) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งขึ้นอยู่กับขอบเขตของการประเมิน แต่สิ่งที่จะต้องระวังมากที่สุดคือความเที่ยงตรงของค่าสรุปและการประเมินหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เพื่อพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตรว่ามีความสอดคล้องระหว่างกันเพียงใด
2. เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรว่าสมควรจะนำไปใช้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

3. เพื่อพิจารณาคุณภาพของผลผลิตของหลักสูตรว่า มีคุณลักษณะ หรือมีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในหลักสูตรหรือไม่

โมเดลชิปปี้ (CIPP Model) สตัฟเฟิล (Stufflebeam) ให้นิยามการประเมินทางการศึกษาว่าการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์เพื่อที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจทางเลือก (The process of delincating, obtain, and providing useful information judging decision alternative)

การนำเสนอข้อมูลที่เป็นต่อการตัดสินใจ ก่อให้เกิดข้อมูลเกี่ยวข้องกับ 4 ขั้นตอน ของการปฏิบัติ (Program operation) คือ

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context evaluation) ซึ่งจะช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์
2. การประเมินตัวป้อนหรือปัจจัย (Input evaluation) ซึ่งมีความจำเป็นในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบของโครงการ
3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) ซึ่งจะช่วยชี้แนะการตัดสินใจในการดำเนินการ
4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) ซึ่งนำเสนอข้อมูลเพื่อการพิจารณาเกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์

การประเมินสถานะแวดล้อม (Context) ในการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาและความต้องการของชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและแหล่งทรัพยากรทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ในการตรวจสอบความพร้อมสำหรับการเริ่มโครงการด้านบุคลากร ทรัพยากร ตลอดจนเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจและเจตคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

การประเมินตัวป้อนหรือปัจจัย (Input) เป็นการประเมินตัวป้อนหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่จะป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ โครงสร้างและองค์ประกอบของหลักสูตร การบริหารและการจัดการหลักสูตร แหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ความพร้อมของโรงเรียน ครู นักเรียน อุปกรณ์ และงบประมาณ

การประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรอันได้แก่ การปฏิบัติของบุคลากรและองค์การที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน เช่น การปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในโครงการ โดยยึดวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้งการจัดกิจกรรม การใช้แหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกของผู้มีส่วนร่วม

การประเมินผลผลิต (Products) เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตรผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางใด ตรงตามความคาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ (อำนาจ จันทน์แป้น, 2533 : 57-59)

รายงานประจำปี ค.ศ.1975 – 1976 ของ Henry Rosovsky คณบดีคณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (อ้างใน CFAT 1977, pp. 156-157) ระบุว่า ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีต้องมีความสามารถ 6 ประการ ดังนี้

1. บัณฑิตต้องมีความสามารถในการคิดและเขียนอย่างชัดเจน สามารถสื่อสารได้อย่างแม่นยำ ตรง น่าเชื่อถือและมีพลังอำนาจ
2. บัณฑิตจะต้องมีความซาบซึ้งในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในเอกภพ สังคม และตัวเอง
3. บัณฑิตจะต้องไม่แคบเพียงท้องถิ่นของตนเอง จะต้องตระหนักรู้ถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่นๆ
4. บัณฑิตจะต้องมีความคิด ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับปัญหาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม
5. บัณฑิตทุกคนต้องเป็นคนที่มีความสุภาพเรียบร้อย มีมารยาท มีจริยธรรมสูง และมีมาตรฐานทางศีลธรรม และ
6. บัณฑิตทุกคนจะต้องมีความลึกซึ้งในวิชาการ สาขาใดสาขาหนึ่ง จนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพชั้นสูง

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (เสริมศรีและคณะ, 2542 : 31-35)

จำแนกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ คุณลักษณะที่บัณฑิตทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้มีประสบการณ์เหมือนกัน ซึ่งจะครอบคลุมจุดมุ่งหมายหรือความคาดหวังส่วนใหญ่ของสังคม และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่บัณฑิตแต่ละคนจะนำไปใช้ประกอบอาชีพของตนเอง

1. ความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับบัณฑิตระดับปริญญาตรี

การศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานมาแล้วจำเป็นต้องได้รับประสบการณ์ที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสนใจในเรื่องที่จำเป็นต่อการพัฒนาชีวิตและสังคมเพื่อรองรับโลกคุณค่าของมนุษยชาติในระดับที่มีความลึกซึ้งมากกว่าในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสบการณ์ดังกล่าวจะให้ความรู้ความเข้าใจ

พัฒนาความรู้ตึกนีกคิดและทักษะเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะพัฒนาชีวิตและสังคมด้วยปัญญา ด้วยสติ และด้วยความมีวัฒนธรรม

1.1 ความรู้ความเข้าใจในชีวิตและสังคม นอกจากจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบและความเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของชุมชนท้องถิ่นของโลก ซึ่งเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตแล้ว ผู้เรียนควรได้รับประสบการณ์ที่สร้างเสริมความเข้าใจในความขัดแย้งที่มักจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของบุคคล หรือสถาบัน ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวัน ในชีวิตการทำงาน หรือในการกำหนดความสำคัญของการดำเนินการต่าง ๆ ตัวอย่างความขัดแย้งเหล่านี้ ได้แก่

ความร่วมมือ	↔	การแข่งขัน
ความทันสมัย	↔	การอนุรักษ์
ความมีเอกภาพ	↔	ความแตกต่างหลากหลาย
ความเป็นสากล	↔	การแสวงหาเอกลักษณ์
ความรู้เชิงทฤษฎี	↔	การเน้นภูมิปัญญาไทย/ท้องถิ่น
ความกว้างขวางครอบคลุม	↔	ความสามารถในการปฏิบัติ
โอกาสให้ผู้เรียนเลือก	↔	ความสามารถในการปฏิบัติ
ด้วยตนเอง	↔	เงื่อนไขข้อกำหนดของสถาบัน
การหล่อหลอมซึมซับทางวัฒนธรรมและสังคม	↔	ความมีอิสระซึ่งอาจทำให้เกิด
การคิดแบบแยกส่วน (Fragmentation)	↔	ความแปลกแยกจากสังคม
	↔	การคิดแบบบูรณาการ หรือสหวิทยาการ (Integration)

สิ่งเหล่านี้ผู้ที่มีหน้าที่ในการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรควรต้องนำมาพิจารณาเพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้มีประสบการณ์อย่างสมดุล เหมาะสม มากน้อยตามเหตุปัจจัย ทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นที่ชัดเจนเกี่ยวกับ คุณภาพของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในปัจจุบันว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาตรี ควรได้เรียนรู้เพื่อเข้าใจและมีประสบการณ์ทั้งที่เป็นความขัดแย้ง ข้างต้น

1.2 ทักษะการเรียนรู้และการสื่อสาร (Learning and communication skills)

(1) ความสามารถในการใช้ภาษา (Language skills)

- ความสามารถในการอ่าน และเขียน
- การรู้จักฟังผู้อื่น
- การรู้จักแลกเปลี่ยนความคิด และการคิดร่วมกัน
- การนำเสนอความคิด หรือผลงาน

(2) ความสามารถในการแสวงหาความจริงทั้งในเรื่องของมนุษย์ และเรื่อง ของวิทยาศาสตร์ด้านต่าง ๆ (Truth-seeking skills)

- ความสามารถในการใช้แหล่งข้อมูล หรือแหล่งวิทยากร
- การรู้จักสืบค้นข้อมูล และการใช้ข้อมูลเป็น
- ความสามารถในการค้นคว้าวิจัย

(3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ (Computer Literacy)

- เพื่อการสืบค้น
- เพื่อการนำเสนอข้อมูลความคิดหรือผลงาน

(4) ความสามารถเรียนรู้ทำงานอย่างอิสระ (Independent learning)

(5) ความสามารถทำงานเป็นทีม (Team work)

(6) ความสามารถจัดการเวลาของตนเอง (Time management)

(7) ความสามารถวางแผน ประเมินและปรับปรุงตนเอง และการทำงาน รวมทั้งผลงานของตนเอง (Planning and evaluation Skills)

1.3 ทักษะการคิดและการเรียนรู้แบบลุ่มลึก (Thinking skills and deep learning)

(1) การคิดวิเคราะห์ข้อมูลความคิดอย่างจริงจัง (Analysis)

(2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรือวิพากษ์วิจารณ์ (Critical thinking)

(3) การคิดแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary thinking)

(4) การคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking)

(5) การคิดแบบไตร่ตรองหรือสะท้อนย้อนทวน (Reflective thinking)

(6) ความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ปัญหาและการคิดแก้ปัญหา (Problem solving)

(7) การรู้จักตั้งประเด็นและตั้งคำถาม (Issue-raising and questioning)

(8) ความสามารถเปรียบเทียบเชื่อมโยงข้อมูลความคิด (Comparing and linking ideas)

(9) ความสามารถเปรียบเทียบเชื่อมโยงข้อมูลความคิด (Examining conflicts)

(10) ความสามารถใช้หลักการหรือทฤษฎีในการวิเคราะห์ (Using principles)

(11) ความสามารถสรุปจากหลักฐานข้อมูล (Making conclusion from evidences)

(12) ความสามารถสร้างความหมายให้กับข้อมูลความคิด (Making meaning of ideas)

2. คุณลักษณะที่ต้องบ่มเพาะ

(1) ความมีคุณธรรม จริยธรรม (Virtues & Ethics)

(2) ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Learning motivation)

- ความมีจิตวิสัย
- ความมีอิสระในการแสวงหาความรู้

(3) ความมีจิตสำนึกต่อสาธารณะหรือส่วนรวม (Public consciousness)

- ความมีจิตบริการ
- การมุ่งพัฒนาส่วนรวม

(4) ความมีวัฒนธรรมในการทำงานจริงจัง (Culture of work)

(5) ความสามารถชี้นำสังคม (Leadership)

(6) ความกล้าหาญทางวิชาการ (Academic courage)

(7) พลังตั้งใจมั่น (Will-power)

(8) ความเปิดกว้างต่อข้อมูลความคิด (Openness)

(9) ความรับผิดชอบต่อพันธกิจ (Commitment)

(10) ความสามารถปรับตัวไป ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง (Adaptability)

(11) ความสามารถยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้ด้วยหลักฐานข้อมูล (Flexibility)

(12) ความมีอิสระทางความคิด (Autonomy of thought)

3. ความรู้ความสามารถเฉพาะทาง เป็นหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในวิชาชีพที่ผู้เรียนเลือกเรียน เพื่อจะนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2522) ได้ทำการประเมินหลักสูตรครุศาสตร์ชั้นบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้รูปแบบการประเมินซิปปี ประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรคือ วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณภาพของนิสิต ภาระงานของอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตของหลักสูตร โดยการใช้เครื่องมือ คือ แบบจำลองพฤติกรรมกรรมการสอน แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินคุณภาพของนิสิต และการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนิสิต ได้ผลการประเมิน ดังนี้

ในด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตรพบว่า ได้มีการระบุวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะของหลักสูตรสอดคล้องกันดี เนื้อหาสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แต่การจัดรายวิชาของจิตวิทยาการศึกษามีจำนวนน้อยและกระจายมากเกินไป

ในด้านคุณภาพของชีวิต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในสาขาเฉพาะจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีและโท ในระดับปานกลาง แต่ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ และความถนัดเชิงวิชาการ อยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้พบว่า นิสิตรุ่นหลัง ๆ มีศักยภาพเชิงวิชาการต่ำกว่ารุ่นแรก ๆ

ในด้านการภาระงานของอาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ได้ปฏิบัติงานสอนมากกว่าเกณฑ์ ในอุดมคติ อาจารย์บางท่านยังต้องทำหน้าที่ควบคุมหรืออ่านวิทยานิพนธ์ ออกนิตยสารประกอบการวิจัยของนิสิตปริญญาตรีด้วย อาจารย์ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาน้อยมาก

ในด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะขาดสถานที่เจ้าหน้าที่ วิธีการสอบคัดเลือกยังไม่เหมาะสม ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา还没有ประสิทธิภาพเท่าที่ควร นิสิตได้รับการเทียบโอนหน่วยกิตมากเกินไป การสอนภาษาอังกฤษขาดจุดมุ่งหมายที่แน่นอน วิธีการยังไม่เข้ามาตรฐานสากล ระเบียบการสอบรวมยอดทฤษฎีทำให้นิสิตแยกการเรียนกับการสอบออกจากกัน

ในด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตยังไม่ทราบถึงปรัชญาของกรรศึกษาอย่างชัดเจน ขาดแคลนวัสดุที่จะอำนวยความสะดวกประสิทธิภาพการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนยังไม่เป็นผู้ใฝ่วิจัย การสอนแบบกลุ่มเล็กที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง เป็นพฤติกรรมกรรมการสอนการเรียนที่ดี แต่อาจารย์มีกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่ำ

ในด้านผลผลิตของหลักสูตร พบว่า หลักสูตรผลิตคุุณบัณฑิตได้ต่ำกว่าแผนถึงร้อยละ 85 นิสิตต้องใช้เวลาศึกษาถึง 4 ปี 2 เดือน ซึ่งใช้เวลามากกว่าที่ควรเป็น คุุณบัณฑิตรุ่นแรกเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาเอกค่อนข้างสูง

เสาวนิตย์ เจริญชัย (2530) ได้ทำการประเมินหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาของภาควิชาอาชีวศึกษาและของคณะศึกษาศาสตร์ ส่วนความชัดเจนของจุดมุ่งหมายนั้นมีพอสมควร
2. เนื้อหาสาระของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีทั้งของทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื้อหาสาระของกระบวนวิชาต่าง ๆ เน้นทางด้านทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ
3. สถานภาพของอาจารย์ผู้สอน ภาระงานของอาจารย์ผู้สอนส่วนมากเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำของทบวงมหาวิทยาลัย และอาจารย์ผู้สอนส่วนมากไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาก่อนทำการสอนตามหลักสูตรนี้
4. การบริหารหลักสูตร ส่วนมากจัดอาจารย์เข้าสอนตามความสามารถและความถนัด และตามสาขาวิชาที่เรียนมา
5. กระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชามีการวางแผนการสอนเลือกวิชาการสอน ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ปรับบรรยากาศการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนการสอนพอสมควร สำหรับวิธีการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุด คือ แบบบรรยาย
6. ผลผลิตของหลักสูตร คาดหวังเกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาและบัณฑิตให้มีความสอดคล้องกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันของบัณฑิต คือ อาชีพทางด้านธุรกิจ

พัฒนา จันทนา และคณะ (2538) ได้ประเมินหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาและบัณฑิตประเมินหลักสูตรสังคมศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดไว้ชัดเจน เหมาะสม และครอบคลุมมากในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย
2. เนื้อหาวิชาของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ โครงสร้างของเนื้อหาวิชามีความเพียงพอ เนื้อหาเหมาะสม มีเพียง 2 กระบวนวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน นอกนั้นก็มีลักษณะที่น่าสนใจ

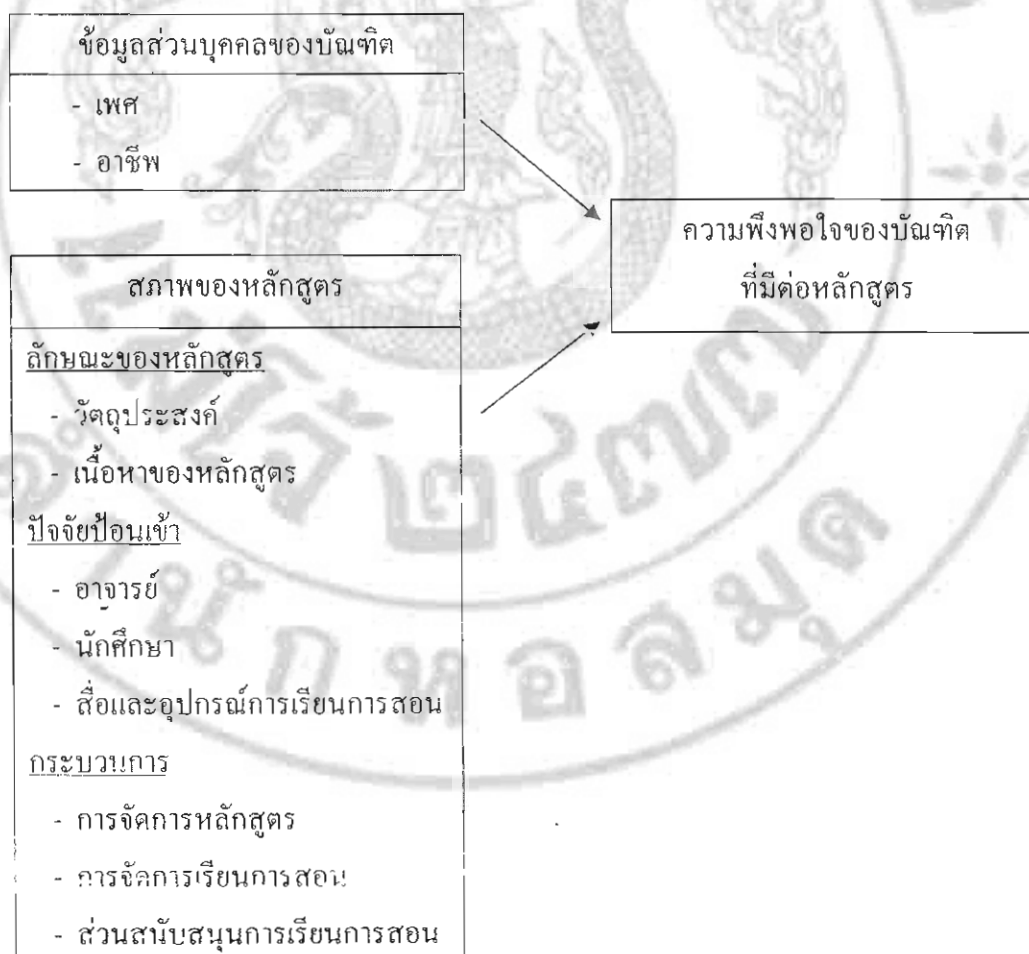
ทันสมัย เหมาะสมกับงาน วนหน่วยกิต เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และการวัด ประเมินผล

3. กระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยการบรรยาย

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากหลักสูตร คือ การนำไปใช้ในการสอนและใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

5. ผลผลิตของหลักสูตร นักศึกษาและบัณฑิตซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตร พึ่งมี สมรรถภาพและคุณลักษณะในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและเทคนิค วิธีการต่าง ๆ

2.4 กรอบความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของบัณฑิต โดยมีการกำหนดเกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็น (ความเหมาะสม)

มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ	5
มาก	มีคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	มีคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ	1

การแปลความหมายจากการนำค่าคะแนนมาเฉลี่ย ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ความหมาย
คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	เหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	เหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	เหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ควรปรับปรุง

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบัณฑิต

แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากบัณฑิต จำนวน 102 ชุด (จากจำนวนทั้งหมด 141 ชุด) คิดเป็นร้อยละ 72.3 ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.4 เพศชาย ร้อยละ 18.6 บัณฑิตส่วนใหญ่ทำงานในองค์กรเอกชน ร้อยละ 32.4 รองลงมาทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 21.6 รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบัณฑิต

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	19	18.6
หญิง	83	81.4
รวม	102	100
2. ลักษณะงาน		
ราชการ	9	8.8
เอกชน	33	32.4
รัฐวิสาหกิจ	2	1.9
ส่วนตัว	22	21.6
อื่นๆ	10	9.8
ไม่ตอบ	26	25.5
รวม	102	100

3.2 ความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อสภาพของหลักสูตร

จากการสอบถามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อสภาพของหลักสูตร บัณฑิตได้ให้ความคิดเห็น ดังนี้

3.2.1 ทางด้านลักษณะของหลักสูตร บัณฑิตให้ความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมมากทุกประเด็นทั้งในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร ถ้าพิจารณารายละเอียดตามประเด็นสามอันดับแรก ได้แก่ การกำหนดรายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.79$) จำนวนหน่วยกิต รวมของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.74$) และอาจารย์ผู้สอนมีการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.71$)

3.2.2 ทางด้านปัจจัยป้อนเข้า

(1) ด้านอาจารย์ บัณฑิตมีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับมากที่สุด ในประเด็นของประสบการณ์การสอน ($\bar{X} = 4.24$) และคุณวุฒิ ($\bar{X} = 4.21$) นอกนั้นมีความเหมาะสมมาก

(2) ด้านนักศึกษา บัณฑิตมีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกประเด็น

(3) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน บัณฑิตมีความเห็นว่า สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมมาก ($\bar{x}=3.51$) ประเด็นอื่น นอกจากนี้ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (ได้แก่ ประเด็น ความทันสมัยของสื่อในห้องเรียน ตำรา เอกสารประกอบการสอน และความเพียงพอของตำรา และเอกสารประกอบการสอน)

3.2.3 ทางด้านปัจจัยกระบวนการ

(1) ด้านการจัดการหลักสูตร ประเด็นที่มีความเหมาะสมมาก คือ การจัดระดับอาจารย์ที่ปรึกษา ($\bar{x} = 3.47$) และการคัดเลือกนักศึกษา ($\bar{x} = 3.46$) ประเด็นนอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (แผนการศึกษา ระดับการลงทะเบียนและการจัดตารางเรียน)

(2) การจัดการเรียนการสอน ประเด็นที่มีความเหมาะสมมาก คือ วิธีการสอน ($\bar{x} = 3.66$) และการวางแผนการสอนของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.64$) ประเด็นนอกจากนี้ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (การดูงาน การฝึกปฏิบัติจริงตามเนื้อหา วิธีการวัดผล และการตัดเกรด)

(3) ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน ประเด็นที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ ความเหมาะสมของห้องเรียน ($\bar{x} = 3.49$) ความเหมาะสมของอาคารเรียน ($\bar{x} = 3.48$) และความสะอาดของห้องน้ำ ($\bar{x} = 3.47$) ประเด็นนอกจากนี้ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (ห้องสมุด ความเพียงพอของโต๊ะ/เก้าอี้ และความเพียงพอของที่จอดรถ) (รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของบัณฑิตต่อสภาพของหลักสูตร

ความเหมาะสมของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความคิดเห็น
1. ลักษณะของหลักสูตร			
1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
- ความชัดเจนในการระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.70	0.64	มาก
- ภาควิชามีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้ทราบ	3.59	0.74	มาก
- อาจารย์ผู้สอนมีการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.71	0.83	มาก
1.2 เนื้อหาของหลักสูตร			
- การกำหนดรายวิชาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.79	0.69	มาก
- จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตร	3.74	0.74	มาก
- ความชัดเจนของเนื้อหาในรายวิชาในหลักสูตร	3.41	0.88	มาก
- ความทันสมัยของเนื้อหาของหลักสูตร	3.45	0.87	มาก
2. ปัจจัยป้อนเข้า			
2.1 อาจารย์			
- ความรู้ตรงกับรายวิชาที่รับผิดชอบ	4.12	0.67	มาก
- ประสบการณ์การสอน	4.24	0.61	มากที่สุด
- คุณวุฒิ	4.21	0.66	มากที่สุด
- ความรับผิดชอบต่อการเข้าสอน	3.87	0.80	มาก
- ความสนใจนักศึกษา	3.67	0.84	มาก
2.2 นักศึกษา			
- จำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนมีความเหมาะสม	3.48	0.82	มาก
- ความรับผิดชอบต่อการเข้าเรียน	3.46	0.70	มาก
- ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.59	0.81	มาก
2.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
- ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.51	0.85	มาก

ความเหมาะสมของหลักสูตร	$\bar{X}$	SD	ความคิดเห็น
- ความทันสมัยของสื่อที่ใช้ในห้องเรียน	3.40	0.86	ปานกลาง
- ตำรา เอกสารประกอบการสอน มีความเหมาะสม	3.18	0.80	ปานกลาง
- ความเพียงพอของตำราและเอกสารประกอบการสอน	3.08	0.90	ปานกลาง
3. ปัจจัยด้านกระบวนการ			
3.1 การจัดการหลักสูตร			
- การคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร	3.46	0.72	มาก
- การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.47	0.75	มาก
- แผนการศึกษา	3.40	0.76	ปานกลาง
- ระบบการลงทะเบียน	3.34	0.87	ปานกลาง
- การจัดตารางเรียน	3.25	0.87	ปานกลาง
3.2 การจัดการเรียนการสอน			
- การวางแผนการสอนของอาจารย์	3.64	0.83	มาก
- วิธีการสอน	3.66	0.68	มาก
- การดูงาน	3.30	0.77	ปานกลาง
- การฝึกปฏิบัติจริงตามเนื้อหาที่สอน	3.24	0.92	ปานกลาง
- วิธีการวัดผลของอาจารย์	3.39	0.84	ปานกลาง
- การตัดเกรด	3.40	0.83	ปานกลาง
3.3 ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน			
- ความเหมาะสมของห้องเรียน	3.49	0.86	มาก
- ห้องสมุดมหาวิทยาลัย	3.31	0.89	ปานกลาง
- ความสะอาดของห้องน้ำ	3.47	0.95	มาก
- ความเหมาะสมของอาคารเรียน	3.48	0.97	มาก
- ความเพียงพอของโต๊ะ / เก้าอี้	3.23	0.90	ปานกลาง
- ความเพียงพอของตู้จอรถ	2.66	1.17	ปานกลาง

3.3 ความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร

จากการสอบถามความคิดเห็นของบัณฑิต ในกรณีของความพึงพอใจต่อหลักสูตร พบว่ามีความพอใจในระดับมากทุกประเด็น ถ้าพิจารณาจากตามอันดับแรก ได้แก่ ความตระหนักทางด้านจรรยาบรรณทางธุรกิจ ($\bar{X} = 3.82$) สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้ ($\bar{X} = 3.78$) และ ความถึงพร้อมของบัณฑิตในการใช้ชีวิตในสังคม ($\bar{X} = 3.69$) (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร

ประเด็น	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. บัณฑิตมีความรู้ทางบริหารธุรกิจ	3.65	0.69	มาก
2. ความสามารถในการแก้ปัญหาทางบริหารธุรกิจ	3.44	0.65	มาก
3. ความตระหนักทางด้านจรรยาบรรณทางธุรกิจ	3.82	3.09	มาก
4. สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้	3.78	2.58	มาก
5. ความทันสมัยของความรู้	3.53	0.70	มาก
6. ความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพ	3.65	0.72	มาก
7. ความถึงพร้อมของบัณฑิตในการใช้ชีวิตในสังคม	3.69	0.72	มาก

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 72.3 ของบัณฑิตทั้งหมด โดยในจำนวนนี้ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.4 เพศชายร้อยละ 18.6 ส่วนใหญ่ของบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม ทำงานในองค์กรเอกชน ร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ ทำธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 21.6

4.1.2 ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับสภาพของหลักสูตร พบว่า

(1) ลักษณะของหลักสูตร บัณฑิตมีความเห็นว่ามีเหมาะสมมากทุก

ประเด็น

(2) ปัจจัยป้อนเข้า

- ด้านอาจารย์ เหมาะสมมากทุกประเด็น
- ด้านนักศึกษา เหมาะสมมากทุกประเด็น
- ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ประเด็นที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน นอกนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- ด้านกระบวนการ ประเด็นที่มีความเหมาะสมมาก ได้แก่ การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การคัดเลือกนักศึกษา วิธีการสอน การวางแผนการสอนของอาจารย์ ความเหมาะสมของห้องเรียน ความเหมาะสมของอาคารเรียน และความสะอาดของห้องน้ำ

4.1.3 ความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร พบว่า บัณฑิตมีความพึงพอใจมากในทุกประเด็น

4.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษา ความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตร แม้ว่า จะไม่มีประเด็นใดที่มีความเห็นว่า ต้องปรับปรุงแก้ไข แต่เพื่อทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงอาจกล่าวถึง แนวทางในการพัฒนาได้ ดังนี้

4.2.1 ด้านลักษณะของหลักสูตร

ภาควิชาบริหารธุรกิจฯ ควรมีการเน้นย้ำถึงวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของหลักสูตร โดยการชี้แจงผ่านการปฐมนิเทศนักศึกษา และผ่านการชี้แจงของคณาจารย์ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ควรมีการประเมินแนวคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของรายวิชาในหลักสูตรด้วย เพราะถึงแม้ผลการวิจัยจะแสดงว่าบัณฑิตมีความคิดเห็นทุกประเด็นเหมาะสมมากอยู่แล้ว แต่ภาควิชาฯ ก็ควรหาวิธีการในการรักษาไว้ซึ่งระดับดังกล่าว

4.2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า

ควรมีการปรับปรุงสื่อ อุปกรณ์ ตำรา และเอกสารประกอบการเรียนการสอน ให้มีความเพียงพอและทันสมัย ทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ภาควิชาฯ อาจหาวิธีการสนับสนุนเงินทุนอาจารย์ในภาควิชาฯ เกี่ยวกับการจัดทำเอกสาร ตำรา ประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและทันสมัย

สำหรับประเด็นทางด้านอาจารย์และนักศึกษาแม้ผลการวิจัยจะแสดงว่ามีความเหมาะสมมากก็ตาม ภาควิชาฯ ก็ไม่ควรละเลยการปฏิบัติที่จะคงไว้ซึ่งสภาพดังกล่าว

4.2.3 ด้านกระบวนการ

ภาควิชาฯ ควรปรับปรุงให้นักศึกษาเกิดความเชื่อมั่นมากขึ้นในด้านการศึกษา การจัดการเรียนและระบบการลงทะเบียน โดยการประสานงานกับแผนกทะเบียนของมหาวิทยาลัยและแนะนำวิธีการต่างๆ อย่างชัดเจน

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าควรมีการปรับปรุงทางด้านการฝึกปฏิบัติจริง การดูงาน ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้นในด้านการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้นในด้านการเรียนการสอน นอกจากนี้ภาควิชาฯ ควรมีการหาวิธีการสร้างความเชื่อมั่นในการวัดผลและตัดเกรดของอาจารย์ให้มากขึ้น

ในด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ควรปรับปรุงทางด้านห้องสมุดของมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมของข้อมูลทางด้านบริหารธุรกิจมากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการจัดความเพียงพอของโต๊ะ / เก้าอี้ และที่จอดรถ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กัญญาวิรุ้ เทพประภักย์. 2541. การประเมินหลักสูตรปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- โชติ เพชรชื่น. 2528. การวิจัยประเมินผล. วารสารการวัดผลการศึกษา. 2(1) : 8-14.
- ทัศน. แชนมณี. 2520. การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษา 2521. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สारมวลดชน.
- พัฒนา จันทนาและคณะ. 2538. รายงานผลการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาเอกสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2545. คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2545. กองบริการการศึกษา
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2523. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2532. การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. เชียงใหม่. คณะเทคนิคการแพทย์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. 2527. การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เสริมศรี ไชยสร. 2526. ระบบหลักสูตรการสอน. เชียงใหม่ : พระสังห์การพิมพ์
- เสริมศรี ไชยสร และคณะ. 2542. รายงานการวิจัย เรื่อง หลักสูตรและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพมหานคร. ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- เสาวนิตย์ เจริญชัย. 2530. การประเมินหลักสูตรวิชาเอกบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2519. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทุมพร จามรนาม. 2540. การจัดอันดับมหาวิทยาลัยกับการประกันคุณภาพการศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อำนาจ จันท์แป้น. 2533. เอกสารคำสอนการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรและการสอน สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (อัดสำเนา)
- Carnegie Foundation for the Advancement of teaching (1979). Missions of the College Curriculum : A Contemporary Review with Suggestions S.F.: Jossy - Bass Publishing Carnegie.